

Redactie

Gert Benedictus
Lourens Gengler
Jaap Hanekamp
Huib Hogerheijde
Joost van Kasteren
Leffert Oldenkamp
Arend Jan Voortman

Productie

Hoofd- en eindredactie:
Arend J. Voortman
Uitgeverij:

Klanderma Communicatie/Research
Grafische productie:
Veldhuis Media, Raalte

Administratie en redactie

Postadres en telefoon:
Slootsdijk 9, 7261 SB RUURLO
0573 491810 b.g.g. 452075

E-mail-adressen:
spiladministratie@platteland-in-perspectief.nl
spilredactie@platteland-in-perspectief.nl
a.j.voortman@planet.nl

Abonnementen

Spil verschijnt tweemaandelijks.
Een abonnement is op elk moment
aan te gaan, desgewenst met een
eerder verschenen nummer.
Individuele personen, gezinnen en
andere kleine samenlevingsverbanden
komen in aanmerking voor een particulier
abonnement. Ondernemingen,
organisaties en instellingen behoren
te kiezen voor een institutioneel
abonnement.

De met beide abonnementsvormen
corresponderende prijzen zijn respectievelijk
29,00 en 50,50 euro per zes opeenvolgende
afleveringen (beide bedragen inclusief
6% omzetbelasting).

Losse nummers

Elke aflevering is los te bestellen door
7,00 euro (inclusief verzendkosten en
omzetbelasting) over te maken naar de
bank- of girorekening van het tijdschrift.

Advertenties in Spil

Informatie over mogelijkheden en
tarieven van adverteerders is te vinden
op de website.

Betalingsmogelijkheden

Raborekening 3567.40.420 of
Postbankrekening 3690217 ten name
van het Tijdschrift Spil te Ruurlo

Naderende ontknoping? Zicht op verheldering

Arend Jan Voortman

Van de Duitse bezetting (1940-1945) herinner ik mij zeker ook nog de 'gelijkgeschakelde', aan censuur onderworpen media. Maar gelukkig stond er in een diepe kast op een opkamer, slechts summier verborgen achter gestapeld linnengoed, een nog net vóór de oorlog aangeschaft Telefunktetoestel waarop mijn oudere broer en ik elke morgen vroeg naar Radio Oranje luisterden.

Aan 'peptalk' ontbrak het ook daar zeker niet, uit de mond van A. den Doollaard en af en toe van Wilhelmina zelf. Maar de informatie die Radio Oranje vanuit Londen verstrekke over het verloop van de oorlogshandelingen, bleek toch telkens weer veel meer in overeenstemming te zijn met de feiten dan wat de propaganda-machine van Goebbels ons wilde doen geloven.

Zelfcensuur aan de orde van de dag

Elke vergelijking gaat spreekwoordelijk mank. Anno 2009 worden we niet meer lastiggevallen met brallend opgeleukt frontnieuws van een bezettende mogendheid. In de afgelopen jaren moest ik echter wel meermalen aan die jeugdijaren terugdenken als ik in *Spil* contra-expertise publiceerde over klimaatverandering. Wat er ook aan kritische analyse werd aangedragen, de officiële 'klimaatwetenschappers' reageerden niet of hooguit bot afwijzend. De feiten heetten bekend te zijn, leken al in een soort collectief geheugen te zijn geborgd. Een goed geolied propaganda-apparaat, aangestuurd door een met politiek gezag bekleed internationaal orgaan (het IPCC), hamerde erin wat waar moest zijn. Er heerst *consensus, the science is settled*, zo luidde de boodschap.

Intussen waren er, gespreid over de gehele wereld, wel onafhankelijke onderzoekers actief die andere inzichten in *global warming* en *climate change* aandroegen, maar hun expertise legde geen gewicht in enige schaal. Als zij al stem dreigden te krijgen, werden ze prompt monddood gemaakt. Het medio november onthulde *Climategate* - topje van een ijsberg? - laat duidelijk zien dat daarbij geen enkel middel werd geschuwd.

Radio Oranje zendt niet meer uit. En wat we een klein mensenleven later aan onafhankelijke media hebben overgehouden, lijkt grotendeels de kunst van de kritische analyse te zijn verleerd. Zonder dat er een Goebbels aan te pas kwam, heeft zich in de afgelopen kwarteeuw een gelijkschakelingsproces aan de berichtgeving voltrokken waardoor een destructief klimaatalarmisme een maatschappelijk allesbeheersende ideologie kon worden.

Kongsies van belanghebbenden

Welhaast tragi-komisch te noemen is bij dit alles de rol die de politiek in de afgelopen kwarteeuw heeft gespeeld. Dacht zij aanvankelijk misschien nog, met het IPCC en daaraan gelieerde nationale instituten een nieuw, toekomstgericht beleid te kunnen gaan voeren, steeds meer werd zij aangestuurd door die instituten en door non-gouvernementele organisaties die zich aan elke democratische controle onttrokken. VROM-minister Jacqueline Cramer onderstreepte dat kortgeleden heel treffend, toen zij - al bijna op weg naar Kopenhagen - vasthield aan de absolute noodzaak van een diep ingrijpend 'klimaatbeleid', zich beroepend op 'de' wetenschap.

Wie nog kritische vragen durft te stellen, dreigt zich aan publieke executie bloot te stellen. Die mag prompt het verwijt incasseren, te weinig zorg te hebben over de toekomst van onze kinderen en kleinkinderen. Michail Gorbatsjov, net overgrootvader geworden, uitte zich onlangs nog weer eens in deze geest, zwaar moraliserende termen gebruikend.

Toch stelde Arjen Benedictus al drie jaar geleden (in *Spil* 231-232 / 2006 - nummer 6) dat zulke grootinquisiteurs de echt beklagenswaardigen zijn. Zij zijn blijven leven in de illusie dat de actuele klimaatdiscussie zou gaan over de wereld van over vijftig, honderd of honderdvijftig jaar. In feite gaat het in het klimaatdebat om het hier en nu, om de tamelijk cynische werkelijkheid van het begin van de eenentwintigste eeuw. Op basis van een zorgvuldige analyse van de *stakeholders* in het debat concludeert de auteur dat betrokkenen het argument van klimaatverandering strikt opportunistisch inzetten ten behoeve van eigen belangen. Het voorzorgprincipe vormt het 'democratische alibi' voor politici en andere belangengroeperingen om die belangen uit te spelen, over de hoofden van de misleide massa heen.

Volhardend kritisch analyseren

Terwijl politici op het Europese continent doen alsof (hooguit) hun neus bloedt, wordt in het Verenigd Koninkrijk en de Verenigde Staten - juist ook door politici - met klem aangedrongen op onderzoek van *Climategate*. Wat dit (eventueel) ook moge opleveren, er is alle reden om de klimaatalarmisten en hun *stakeholders* te blijven onderwerpen aan uitermate kritische analyses. Blijven de meest spraakmakende media in zelfcensuur deze taak verzuimen, dan is er althans nog *Spil* - hopelijk niet blaffend tegen de maan.